

30.3.2011

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Keskustelupöytäkirja

6 – 2011

Kokousaika: 30.3.2011 klo 18.00 – 19.02

Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan
asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro

HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Diskussionsprotokoll

6 – 2011

Mötestid: 30.3.2011 kl 18.00 – 19.02

Mötesplats: Gamla Rådhuset, Alexandersgatan 20

I diskussionsprotokollet har antecknats bara de ärenden på stadsfullmäktiges
föredragningslista i vilka någon har yttrat sig.

30.3.2011

65 §	6
Esityslistan asia nro 3	6
KYSELYTUNTI	6
Kysymys 23	6
Valtuutettu Luukkainen	6
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	6
Valtuutettu Luukkainen	8
Valtuutettu Ebeling	9
Valtuutettu Saarnio	9
Valtuutettu Koskinen	10
Valtuutettu Rauhamäki	10
Ledamoten Björnberg-Enckell	11
Valtuutettu Arhinmäki	12
Valtuutettu Vapaavuori	12
Valtuutettu Rantanen	13
Valtuutettu Holopainen	14
Valtuutettu Nieminen	16
Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä	16
Kysymys 26	17
Valtuutettu Vesikansa	17
Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonen	17
Valtuutettu Vesikansa	20
Valtuutettu Peltola	20
Valtuutettu Peltokorpi	21
Valtuutettu Skoglund	21
Valtuutettu Asko-Seljavaara	22
Valtuutettu Kousa	24
Valtuutettu Hakanen	24
Kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja Hiltunen	25
Valtuutettu Rantanen	25
Valtuutettu Anttila	26
Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonen	27
66 §	29
Esityslistan asia nro 4	29
ELÄINTARHAN JOHTOKUNNAN JÄSENEEN SEKÄ TERVEYSLAUTAKUNNAN, SOSIAALILAUTAKUNNAN, OPETUSLAUTAKUNNAN JA SEN SUOMENKIELISEN JAOSTON VARAJÄSENEEN VALINTA	29
Valtuutettu Kari	29

30.3.2011

Valtuutettu Bergholm	29
--	----

30.3.2011

30.3.2011

65 §

Esityslistan asia nro 3

KYSELYTUNTI

Kysymys 23

Valtuutettu Luukkainen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kaupungin kiinteistöyhtiöissä on paljon hissittömiä taloja, mikä vaikeuttaa lapsiperheiden ja vanhusten asumista. Esimerkiksi Siilitien kiinteistöyhtiössä on 1 700 asuntoa, joista 70 % on ilman hissiä. Kyseinen yhtiö on moneen otteeseen yrittänyt rakennuttaa 4–5-kerroksisiin taloihin ulkopuoliset hissit peruskorjausten yhteydessä, mutta sekä kaupungin museo että kaupunkisuunnitteluvirasto ovat järjestelmällisesti vastustaneet niitä, vaikka julkisivumuutoksia tuskin edes havaitsisi. Alueen asemakaava on vuodelta 1957, eikä siinä ole mitään suojelumerkintää. Rakennuslupaviranomaisen näkemyksen mukaan hissien rakentamiselle ei ole estettä.

Kysynkin, mikä on kaupungin kanta siihen, että kaupungin kiinteistöyhtiöt voisivat rakennuttaa hissit peruskorjausten yhteydessä ja näin lisätä asuntojen asuttavuutta?

Kiitos.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

Vastauksena esitettyyn kysymykseen kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötointa johtavana apulaiskaupunginjohtajana totean seuraavaa:

Kaupungin kiinteistöyhtiöissä noudatetun käytännön mukaisesti

30.3.2011

kolmikerroksisiin ja sitä korkeampiin asuintaloihin rakennetaan hissit peruskorjausten yhteydessä, jos se on teknillisesti ja toiminnallisesti mahdollista eivätkä rakennustaiteelliset, kulttuurihistorialliset tai kaupunkikuvalliset seikat sitä estä. Rakennusluvan myöntäminen on rakennuslautakunnan tehtävä. Rakennuslautakunta toimii kaupungin rakennusvalvontaviranomaisena ja tekee päätöksensä itsenäisesti. Kaupunginvaltuustolla tai kaupunginhallituksella ei ole oikeutta tehdä rakennuslautakunnan toimivaltaan kuuluvia lupapäätöksiä tai määritellä niiden sisältöä. Valitusoikeus kuitenkin on.

Ennen varsinaista rakennuslupapäätöstä rakennusvalvonta harkitsee luvan myöntämisen edellytykset. Tässä lupaharkinnassa huomioidaan tarpeellisten asiantuntijatahojen arviot. Kun rakennus- tai korjaushanke kohdistuu ympäristöön tai rakennukseen, jolla on suojeluarvoja, tärkeintä ovat kaupunginmuseon ja kaupunkisuunnitteluviraston kannanotot. Usein suunnitelmat arvioi myös kaupunkikuvaneuvottelukunta, joka on rakennusvalvontaviraston oma asiantuntijaelin. Kaupunkikuvaneuvottelukunnan työskentelyyn osallistuu myös ulkopuolisia asiantuntijoita.

On itsestään selvää, että asukkaiden tarpeet ovat yksi olennaisista huomioon otettavista asioista. Suomen rakennusmääräyskokoelmaan sisältyy velvoittavia asuinympäristön toimivuutta ja mm. esteettömyyttä koskevia määräyksiä. Korjausrakentamisessa näitä määräyksiä noudatetaan soveltuvin osin. Näin ollen korjausrakentamisen rakennuslupaharkinta tehdään tapaus tapaukselta erikseen tutkien. Asuinympäristön esteettömyyttä parannettaessa on arvioitava myös ratkaisujen vaikutus alueen muihin arvoihin. Mitään yleispätevää ratkaisumallia tai tapaa hissien sijoittamiselle kulttuurihistoriallisesti arvokkaaseen rakennukseen tai ympäristöön ei ole olemassa.

Kaupungin hissittömissä vuokrataloissa, joissa peruskorjaus ei vielä ole ajankohtainen tai joissa hissien rakentaminen on mahdotonta, voidaan liikuntaesteisille asukkaille tarjota asuntoa saman talon alemmasta kerroksesta tai läheisestä hissitalosta. Tosin kaikista vanhoista taloista ei pystytä saamaan täysin esteettämiä, vaikka hissejä rakennettaisiinkin. Käytännössä hissien rakentaminen on pystytty toteuttamaan siinä laajuudessa kuin rakennuslupahakemuksia on ollut.

Siilitien alue edustaa 1950-luvun kaavoitusperiaatteita ja muodostaa laajan yhtenäisen kokonaisuuden, jossa rakennukset on sopeutettu luontoon maastomuotoja mukaillen. Rakennusten suunnittelijoina olivat oman aikansa eturivin asuntoarkkitehdit. Alue rakennettiin tyyllisesti ja materiaaleiltaan yhteneväisesti. Rakennustyyppinä vaihtelevat pitkät,

30.3.2011

4-kerroksiset lamellitalot ja 8-kerroksiset pistetalot. Rakennukset ovat paikalla rakennettuja ja pääosin rapattuja.

Alueen asemakaava on vuodelta 1957 eikä sisällä suojelumääräyksiä. Rakennussuojelun näkökulmasta asemakaava on vanhentunut. Kaupunkisuunnitteluvirasto onkin vuonna 1994 laatinut Länsi-Herttoniemen alueelle lähiympäristön suunnitteluohjeen, jossa alueen arvojen vaaliminen on otettu kehittämisperiaatteiden keskeiseksi lähtökohdaksi. Helsingin yleiskaava 2002:ssa Siilitien alue on kulttuurihistoriallisesti, rakennustaiteellisesti ja maisemakulttuurin kannalta merkittävää aluetta. Sitä tulee yleiskaavan mukaan kehittää siten, että alueen arvot ja ominaisuudet säilyvät.

Osaan Siilitien rakennuksista on peruskorjausten yhteydessä tehty jälkiasennushissit. Tällä hetkellä ajankohtainen Siilitien kiinteistöjen hanke on vuonna 1958 rakennetun Siilitie 7:n lamellitalojen peruskorjaus. Tekeillä oleva peruskorjaussuunnitelma sisältää talotekniikan uusimisen, asuntojen kokonaiskunnostuksen sekä hissien rakentamisen. Hissien rakentamisen vaihtoehtoina on tutkittu rakennuksen ulkopuolisia hissejä, hissien rakentamista siten, että tila otettaisiin asunnoista sekä näiden vaihtoehtojen yhdistelmää. Kuten edellä on kuvattu, kaupunginmuseo ja kaupunkisuunnitteluvirasto ovat osallistuneet hankkeen lupaedellytysten arviointiin ja suunnittelun ohjaukseen.

Rakennuslupahakemuksen tekee Siilitien kiinteistöjen hallitus. Luvan myöntämisestä päättää rakennuslautakunta edellä kuvattujen periaatteiden mukaisesti.

Valtuutettu Luukkainen

Arvoisa puheenjohtaja.

Kiitän apulaiskaupunginjohtajaa seikkaperäisestä vastauksesta ja haluan hieman vielä perustella tai täydentää tätä asiaa siltä osin, että totta kai nämä hissit voidaan rakentaa joko ulkopuolelle taikka sitten rakennusmassan sisälle. Mutta esim. näissä taloissahan tilanne on se, että jos ne rakennetaan sinne sisäpuolelle, se tila otetaan asunnoista, mikä taas heikentää niiden asuntojen asumista, joista se tila otettaisiin. Toinen seikka on se, että kun kyse on sellaisista taloista kuin nämä talot nyt ovat, silloin se hissi palvelisi vain joka toista kerrosta, eli kaikkiin kerroksiin ei kuitenkaan sitten päästäisi hissillä. Eli tämä ulkopuolinen hissi on ainoa mahdollinen tähän tarkoitukseen silloin, jos

30.3.2011

halutaan, että kaikkiin asuntoihin voidaan päästä hissillä. Asukkaiden kannalta on myös erittäin tärkeää se, että peruskorjauksen jälkeen voi asua edelleen omassa kodissaan omassa asunnossaan, eikä niin, että joutuu sen takia muuttamaan alakerrokseen tai toiseen taloon, kun ei ole hissiä.

Kun kaupungilla kuitenkin on hissiasiamies, meillä on hissiavustuksia, valtiolta saa hissiavustuksia, niin kyllähän hissien tekeminen kaupungin omiinkin taloihin on selvästi kaupungin politiikan mukaista, eli että nämä kaikki asunnot ja talot voisivat olla myös lapsiperheiden ja ikääntyvien ihmisten käytössä. Siinä mielessä toivoisin, että kaikki kaupungin hallintokunnat ja eri elimet, jotka tähän asiaan voivat vaikuttaa ja jotka tästä lausuntoja antavat ja päättävät, puhaltaisivat yhteen hiileen eli siihen, että tämä hissirakentaminen oikeasti etenisi ja että ihmiset voisivat asua omissa asunnoissaan myös sen jälkeen, kun tulevat vanhoiksi tai liikuntaesteisiksi tai heillä on pieniä lapsia.

Kiitoksia.

Valtuutettu Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kaupunginvaltuutetut.

Kaupunkia on rakennettava ihmisiä varten, ei museoksi. Mielestäni kaupunginmuseolla on liian suuri valta, tai ainakin se ajattelee liian vähän niitä ihmisiä, joiden tulee elää ikään kuin heidän kotinsa olisi osittain museo.

Kiitos.

Valtuutettu Saarnio

Arvoisa puheenjohtaja.

Minusta on hyvä asia, että valtuutettu Luukkainen kysyi tätä hissiasiaa. Näissä on taitettu peistä varsinkin kantakaupungin osalta aika paljon. Joskus tuntuu siltä, että viranomaisten keskinäinen yhteistyö tässä asiassa klikkaa pahasti. Siinä mielessä oli ilo kuulla apulaiskaupunginjohtaja Penttilän vastaus siitä, että nyt on tätä yhteistyötä syntynyt ja voidaan suurempiakin kokonaisuuksia toteuttaa. Mielestäni kaupunkia pitää suunnitella asukkaita varten ja kuitenkin totta kai sillä pieteetillä, mikä on mahdollista nykyaikana. Tuskinpa

30.3.2011

Pariisin Riemukaariakaan rakennettiin aikoinaan autoliikennettä varten, mutta siellä ne tuntuvat seisovan ja olevan historian kanssa sopusoinnussa siitä huolimatta, että nykyaika pyyhkii niiden ohitse. Tässä mielessä asumismukavuuden lisääminen Helsingin vanhemmassa vuokra-asuntokannassa on toki tärkeää ja edistää edelleen asukkaiden hyvinvointia. Tässä mielessä toivon, että tämä hissiasia menee myönteisesti eteenpäin kaupungin kiinteistöyhtiössä.

Valtuutettu Koskinen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Valtuutettu Hannele Luukkainen on tehnyt kyselyn aiheesta, joka itse asiassa koskee paljon monia muitakin kuin Siilitien asiakkaita ja asukkaita. Helsinkiläisiä ihmisiä hämmästyttää, että näitä hissejä ei saa rakentaa. Lähinnä siinä on kaupunginmuseo, joka pyrkii sitä estämään. Täten he pakottavat monesti ihmiset muuttamaan pois kodeistaan liikkumisvamman tai vanhuuden takia. Toisaalta sosiaali- ja terveystoimen ja koko kaupungin tavoitteena on, että helsinkiläiset voisivat asua kotonaan mahdollisimman pitkään, eli eri toimijoiden välillä on tässä selkeä ristiriita.

Siilitien osalta asia kummastuttaa vielä enemmän, kun niin kuin on todettu, siellä ei ole asemakaavassa minkäänlaista suojelua. Tietysti kaava on vanha, mutta suojelua ei ole. Toivoisin museoväen ja kaupunkisuunnittelun pikkuhiljaa ymmärtävän, että talot on rakennettu asumista varten eikä museoitavaksi. 4. ja 5. kerrokseen kipuaminen pienten lasten ja/tai kauppakassien kanssa ei ole kovin helppoa. Täytyy tunnustaa, että hissiasiamies Holappa tekee varsin hyvää työtä. Rakennuslautakunnalla on ymmärrystä asukkaita kohtaan ja halua myöntää rakennuslupa. Toivon mukaan tämä asukasmyönteinen näkökohta leviää tässä asiassa myös kaupunginmuseoon ja kaupunkisuunnitteluvirastoon.

Valtuutettu Rauhamäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilällä oli mielestäni ainakin näin käytännön näkökulmasta ja kaupunkisuunnittelulautakunnan puheenjohtajan näkökulmasta katsottuna hieman positiivisempi kuva tästä asiasta ja yhteistyökyvystä kaupungin sisällä kuin itselläni sen

30.3.2011

enempää lautakunnan työskentelyn sisältä kuin muutoinkaan virastojen välisen yhteistyön tiimoilta tässä asiassa. Oma henkilökohtainen mielikuvani on se, että kyllä tässä tavallaan suojeluihmisillä on aikamoinen niskalenkkiote tässä asiassa ja tavallaan suojelu edellä mennään monissa asioissa. Tämä ei ole läheskään niin iso ongelma ehkä niinkään kaupungin vuokra-asuntojen suhteen kuin asunto-osakeyhtiöiden suhteen, koska siellä on hyvin vaikea osoittaa jotain muuta asuntoa tai esim. lohkaista asunnoista tilaa hisseille.

Tämä on asia, joka on tullut lautakunnassa monissa äänestyksissä, kaupunkisuunnittelulautakunnassa, esiin, ja valitettavasti vähemmistöön on tähän mennessä jäänyt se kanta, mikä tavallaan tukisi sitä kaupungin sosiaalipoliittista linjausta, että pyritäisiin tukemaan ihmisten asumista kotonaan mahdollisimman pitkään. Valitettavasti näin on käynyt, ja siinä mielessä Hannele Luukkainen on tehnyt erittäin hyvän kysymyksen, että tästä olisi hyvä tehdä myös valtuustossa vähän laajempi periaatteellinen keskustelu, joka sitten toivottavasti myös sitoisi meidän valmistelevia virkamiehiämme eri virastoissa myös tämän suhteen, että tuettaisiin, pyritäisiin toteuttamaan hissit aina kun se on mahdollista, ellei aivan erityisen poikkeuksellisista syistä suojelulla ole syytä sitä estää.

Ledamoten Björnberg-Enckell

Tack, ordförande.

Jag är enig med ledamoten Rauhamäki om att det är viktigt att genomföra de här hissarna, och alldeles som ledamoten Luukkainen i fullmäktigefrågan har tagit fram, så är det oförståeligt att man inte skulle få hissar för så här många människor. Om inte stadens strategier samordnas så kan vi lägga av med att sträva till att ha åldringarna i sina hem.

Ei ole mahdollista pitää vanhuksia kotona, ellei niissä kodeissa ole hissiä. Eihän sinne edes tule silloin kotipalvelu käymään, tai he eivät pääse sinne paikalle, puhumattakaan sitten lapsiperheiden tarpeista. Kun lapsiperheet ovat jääneet nyt esim. kantakaupunkiin, niin kyllä tämä hissien aikaansaaminen myös vanhoihin taloihin olisi tärkeää. Tietenkin, jos on kyseessä talot, jotka ovat erittäin harvinaisia, niitä on muutama kappale, jotka ovat museaalisesti niin arvokkaita, että sinne todellakaan ei voi laittaa 100 vuotta vanhaan taloon hissiä. Mutta en ymmärrä, että 50-luvulla rakennetut lamellitalot pilaantuisivat siitä, että

30.3.2011

sinne keksitään se hissien paikka. Pitää ehdottomasti saada sellainen signaali valtuustosta, että virkamiehet ymmärtävät sen tarpeen yhteistoiminnalle, jotta ne hissit saadaan sinne ihan toteuttamaan kaupungin yhteisesti sovittuja strategioita ja esteetöntä asumista.

Kiitos.

Valtuutettu Arhinmäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilän seikkaperäisessä vastauksessa on minusta erittäin paljon hyviä elementtejä. Muistan, kun täällä valtuustossa keskusteltiin Pihlajamäen lähiön suojelemisesta kokonaisuutena, koska se on arvokas kokonaisuus, niin silloin jo pohdin sitä, että Herttoniemi ja Siilitie ovat samantyyppisiä, erittäin hyvällä tavalla maastoa huomioiden rakennettuja kaupunginosia. Mietin, että voisiko näiden alueiden arvoa nostaa suojelemalla niitä alueina. Oli hienoa kuulla se, miten on kiinnitetty huomiota lähialueisiin ja kulttuurihistorialliseen arvoon, mitä Herttoniemellä, Siilitiellä kiistatta on. Varmasti pystytään ratkaisemaan nämä hissiongelmalla sillä tavalla, että säilytetään Herttoniemen henki, Siilitien henki ja se, miten ne rakentuvat, ilman, että kaikella tavalla torpataan myöskään hissien rakentamista. Mutta minä sanon, että olen tyytyväinen siihen, että kerrankin tuli erittäin monipuolinen ja laajempi vastaus kuin tähän pelkkään asiaan liittyvä, koska se minusta kuvasti hyvin sitä, miten me arvostamme vanhoja lähiöitämme ja sitä lähiöiden kaupunkirakennetta.

Hienoa.

Valtuutettu Vapaavuori

Arvoisa puheenjohtaja.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilän vastaus oli hyvin tosiaan seikkaperäinen ja monipuolinen ja hyvin jäsenelty. Siitä huolimatta se loppuhuipennus oli eräänlainen pettymys, suunnilleen sillä lailla, että rakennuslupan myöntää rakennuslupaviranomainen, niin kuin tekeekin, mutta että sitä hakee kyseessä olevan kiinteistöosakeyhtiön hallitus. Näinhän se tietenkin muodollis-juridisesti menee, mutta onko tosiaan niin, että kaupungin politiikka tämän tyyppisessä varsin merkittävässä ja isossa asiassa on riippuvaista siitä, miten mikäkin kiinteistöosakeyhtiön

30.3.2011

hallitus missäkin tapauksessa tämän asian arvioi?

Rakennetun ympäristön kehittäminen, josta kaavoitus on tyypillinen esimerkki, mutta tässä on toinen hyvä esimerkki. On tietenkin sillä lailla vaikeaa, että usein on kysymys useiden eri sinänsä legitiimien intressien yhteensovittamisesta. Tässä yhdyn täysin siihen apulaiskaupunginjohtaja Penttilän vastaukseen, että mitään patenttivastausta, joka kelpaa joka tapauksessa, ei ole olemassa. Silti tämäntyyppisessä tapauksessa olisi luontevaa, että kaupungilla olisi jonkinlainen peruslähtökohta, joka olkoon sitten joko niin päin, että rakennussuojelulliset periaatteet ovat keskeisessä roolissa ja lähtökohtaisesti merkittävimpiä ja poikkeustapauksissa kuitenkin hyväksytään hissien jälkiasennukset. Tai sitten toisinpäin, että lähtökohtaisesti lähdetään siitä, että esteettömyyttä pyritään edistämään ja tällä lailla hissien jälkiasentamista suosimaan ja poikkeustapauksissa sitten rakennussuojelu muodostaa sille esteen. Siihen en oikein saanut ainakaan omasta mielestäni vastausta, että onko jompikumpi näistä linjauksista kaupungin linjaus, vai onko se oikeasti niin, että se on riippuvaista kunkin kiinteistöosakeyhtiön hallituksen kulloisestakin mielentilasta kulloisessakin tapauksessa.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoverit.

Vihreänä tietysti kannatan esteettömyyden edistämistä pääsääntöisesti, mutta niin kuin edellinen puhuja, valtuutettu Vapaavuori, toi esiin, niin sentyyppinen ratkaisu, että päätettäisiin kumpi kulkee pääsääntöisesti edellä, on tosi vaikea juuri niissä tapauksissa, missä mennään erityisen arvokkaisiin alueisiin. Nämä kiistat ovat viime aikoina nousseet loppujen lopuksi aika vähäisestä määrästä kiinteistöjä. Tusinan verran niitä kruunuhakalaisia rappuja on ollut tässä fokusessa kaikkein eniten, ja ne ovat suojelullisesti erityisen poikkeuksellisia. Mielestäni voi kuvitella, että sitten taas monessa kohtaa on rakennussuojelunormeja, mutta niistä on helpompi joustaa kuin minun ymmärtääkseni juuri näistä kohteista. Sen takia nämä ovat olleet niitä kivuliaimpia.

Sitten jos mennään kokonaisille alueille, niin sitten tulee tietyyntyyppisiä toisenlaisia tilanteita, vaikka tuolla Herttoniemessä tai meillä Roihuvuoressa, joka on esim. asemakaavallisesti merkitty arvokkaaksi ja rakennustapaohjeessa kielletään ulkoisten hissien rakentaminen. Se normi ei ole kuitenkaan velvoittava, se voidaan tapauskohtaisesti käydä

30.3.2011

läpi yhtiöiden ja rakennusvalvonnan kanssa, miten se asia tehdään. Mutta me emme oikein pääse puusta pitkälle, me emme voi laatia sellaista sääntöä, että jompikumpi. Ensinnäkin kunkin talon esteettömyyden ratkaiseminen riippuu niistä rakenteellisista ratkaisuksista ja toisaalta sen suojelun arvo riippuu siitä erityisyydestä, mitä siellä talossa on. Ja sitten taas kiinteistöasakeyhtiöiden kannalta tietysti asunnon ja talon arvo on aina myös yksi seikka, mutta kun markkinoilla jotkut oikeasti arvostavat sitä, että se on rikkoutumaton se alkuperäinen ympäristö ja maksavat siitä, ja toiset taas maksaisivat siitä hissistä, niin silloin taloyhtiöiden sisälläkin on usein kiistaa siitä, kumpi ratkaisu on tässä tarpeen, jos se historiallinen arvo on jotain, joka on aivan erityistä ja jota muilla ei ole siinä koko korttelissa tai kaupungissa.

Tämä on ihan loputon tämä meidän keskustelumme, mutta haluan nyt muistuttaa, että tämä ei ole ihan niin iso kuin mitä nyt aina näyttää. Enimmäkseen kyse on ollut aika pienestä osasta erikoisia rappuja, mistä tämä jupakka on noussut. He ovat vain vaikutusvaltaisia ja varakkaita ihmisiä, ja siten heidän äänensä kuuluu kauhean ? .

Valtuutettu Holopainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Luulen myös, niin kuin Tuomas Rantanen äsken sanoi, että tämä kiista on todellakin noussut vain näistä muutamista kiinteistöistä. Kaikki ovat sitä mieltä, että täytyy edistää esteettömyyttä ja mahdollisuuksien mukaan pyrkiä edistämään hissien rakentamista. Mutta itse olen sitä mieltä, että on kuitenkin muutamia kohteita – ei kovin montaa Helsingissä – joissa on syytä arvioida myös nämä suojelunäkökulmat ja ottaa huomioon kulttuurihistorialliset arvot. Se olisi aika yksisilmäistä, jos me tekisimme sellaisen linjanvedon, että me menemme aina esteettömyys edellä. Mutta kaiken kaikkiaan, toki tämä on tärkeä maanlaajuinen haaste. Meillä on hissittömiä taloja vaikka kuinka paljon, ja on selvää, että tätä asiaa pitää edistää kaikin keinoin, mutta on turha ehkä tehdä tästä tällaista ongelmakysymystä, kun tuntuu siltä, että tässä on yhteinen tahto edistää asioita.

Mutta kuitenkin on niin, ettemme voi kaikki asua samassa asunnossa kehdosta hautaan, että joskus on syytä myös arvioida se, palveleeko se asunto kulloisiakin tarpeita. Emmehän me yritä kaikille samanlaisia asuntoja tässä rakentaa. Sen takia haluaisin myös säilyttää sellaisen monimuotoisen asumisen mahdollisuuden, ettemme mene tässä

30.3.2011

yksisilmäisesti niin, että jokaisessa asunnossa täytyy olla ihan samanlaiset edellytykset jokaisen asumistarpeisiin, vaikka se onkin lähtökohta. Haluaisin säilyttää sen rikkauden myös jatkossa, kun esim. Östersundomia aletaan kaavoittaa, että siellä voi olla hyvin monenlaisia asuntoja ja monenlaisiin tarpeisiin.

Kiitos.

30.3.2011

Valtuutettu Nieminen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kiitän seikkaperäisestä vastauksesta, jonka apulaiskaupunginjohtaja tähän Siilitien kysymykseen antoi. Totean valtuutettu Rantasen puheenvuorosta, että eipä siitä saanut oikein kiinni, mitä hän tarkoitti. Mutta Helsingin väestö ikääntyy, se on tosiasia. Senioriväki haluaa asua kantakaupungissa. Heidän virikkeellisen tulevaisuutensa ja hyvän vanhuutensa yksi tae on esteettömyys ja hissi. Siksi toivon, että jatkossa niin tämä poliittinen näkökenttä kuin valtuusto kuten virkamiehetkin ottavat vahvemmin kantaa nimenomaan kaupungin kiinteistöyhtiöiden rakentamiseen ja peruskorjaukseen siten, että niihin tulee hissit.

Kiitos.

Apulaiskaupunginjohtaja Penttilä

Arvoisa puheenjohtaja, hyvä valtuusto.

Ensinnäkin kiitän tästä keskustelusta, joka valotti niitä hissien rakentamiseen liittyviä ongelmia ja kysymyksenasetteluja, joita myös kaupungin kiinteistöyhtiöissä on. Mutta uudistan tuon vastaukseni alun kaikille, että kaupungin kiinteistöyhtiöissä noudatetun käytännön mukaisesti kolmikerroksisiin ja sitä korkeampiin asuintaloihin rakennetaan hissit peruskorjausten yhteydessä. Tämä on se pääsääntö, miten toimitaan, ja näin kaupungin 21 kiinteistöyhtiötä ovat toimineet. Ensi vuoden alusta on helpompi kohdistaa tämä viesti yhdelle yhtiölle, koska rakennuslupahankkeesta päättää tämän jälkeen Helsingin kaupungin asunnot Osakeyhtiö eikä 21 erillistä yhtiötä.

Sen lisäksi haluaisin viestittää kaupunginmuseon viestin tässä asiassa, joka vastausta koottaessa tuli. Eli heidän lausuntonaan on todettu, että kaupunginmuseo ei ole vastustanut hissien rakentamista Siilitien alueella. Museo on yleiskaavan tavoitteiden mukaisesti ohjannut hankkeita alueiden ominaispiirteiden ja kulttuurihistoriallisten arvojen säilyttämiseksi.

30.3.2011

Kysymys 26

Valtuutettu Vesikansa

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Terveystalolaki muuttuu 1.5.2011, jolloin suomalaiset voivat valita mieleisensä terveysaseman oman kunnan sisällä. Valinnanvapaus laajenee koskemaan myös neuvoloita. Valinta tehdään vähintään vuodeksi kerrallaan. Myös toisen kunnan terveyspalveluita voi käyttää, mikäli oleskelee paikkakunnalla pitempiaikaisesti. Vuonna 2014 valinnanvapaus laajenee koko maahan. Maaliskuun alusta valinnanvapautta on kokeiltu Itä-Helsingin kuudella terveysasemalla. Vapusta alkaen helsinkiläiset voivat valita minkä tahansa kaupungin 26 terveysasemasta.

Uuden lain myötä helsinkiläisillä on mahdollisuus valita myös hoitava terveydenhoitaja tai lääkäri, kunhan valinta on yksikön toiminnan kannalta järjestettävissä. Potilas on mahdollisuuksien mukaan ohjattava jatkohoitoon häntä aiemmin hoitaneelle lääkärille.

Kysyn asiasta vastaavalta apulaiskaupunginjohtajalta, miten Helsinki on varautunut terveysasemilla pian alkavaan terveydenhuoltolain valinnanvapauteen? Kansainvälisten kokemusten mukaan kovin suuri asiakasmäärä ei vaihda terveysasemaansa, mutta esimerkiksi Tukholmassa terveyspalveluiden käyttö keskusta-alueilla ja hyvien liikenneyhteyksien solmukohdissa kasvoi.

Minkälaisia selvityksiä terveyskeskuksessa on tehty ja onko käyty läpi erilaisia skenaarioita helsinkiläisten asenteista ja odotuksista? Nykyisin osa terveysasemista on kuormittuneempia kuin toiset, ja valinnanvapauden myötä kuormitus voi muuttua aivan eri asemille. Miten nopeasti ja joustavasti voidaan mukauttaa suunnitelmia, jos helsinkiläiset valitsevatkin toisin kuin on varauduttu? Miten toimitaan, jos aseman sisällä toiset lääkärit tai terveydenhoitajat kuormittuvat enemmän kuin toiset?

Lisäksi kysyn, millaisia vaikutuksia valinnanvapauden lisääntymisellä on terveysasemien palveluverkkoon?

Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

30.3.2011

Totean aluksi sen, että meillähän on rajoitettu tämä vastausminuuttimäärä tähän kysymykseen. Kysymyksiä oli kovin paljon, että ehkä ihan kaikkiin ei tule tyhjentävää vastausta tässä ensimmäisen puheenvuoron aikana.

Terveyskeskus on varautunut vapaaseen hakeutumiseen pilotoimalla toimintaa ns. listautumismallin yhteydessä. Pilotti aloitettiin 1.9.2010 alkaen Kivikon, Kontulan ja Laajasalon terveysasemilla sisäisenä toimintamallina. Toimintamallissa asemien potilailla oli mahdollisuus jatkaa entisellä työparillaan, vaihtaa työparia tai listautua terveysaseman potilaaksi.

Listautumismallin pilotoinnin kokemukset ovat olleet kannustavia, ja työparivaihtoja on ollut odotettua vähemmän. Henkilökunta on kokenut listautumismallin helpottavan ajanvarausprosessia. Potilaan kannalta hoitoon pääsy on aikaisempaa joustavampaa ja tasa-arvoisempaa, hoitojonot ovat poistuneet. Listautumismallin pilotointia laajennettiin 1.3.2011 alkaen kaikille idän terveysasemille. Herttoniemen, Itäkeskuksen, Kivikon, Kontulan, Laajasalon ja Vuosaaren terveysasemien asiakkaat voivat valita, minkä idän terveysaseman avosairaanhoidon vastaanottopalveluja he haluavat käyttää. Lisäksi voi valita hoitavan lääkäri-hoitaja-työparin, jos parin listalla on tilaa.

Valinnanvapaus laajenee terveydenhuoltolain mukaisesti 1.5.2011, jolloin omaksi terveysasemaksi voi valita minkä tahansa Helsingin 26 terveysasemasta. Valinta tehdään vähintään vuodeksi kerrallaan, ja valinnanvapaus laajenee koskemaan myös neuvoloita. Vapaa hakeutuminen ja listautumismallien siirtyminen eivät sinällään aiheuta muutosta henkilöstö- ja toimitilavaroimavaroihin. Sen sijaan vapaa hakeutuminen saattaa vaikuttaa kysynnän suuntautumiseen tietyille terveysasemille aiheuttaen näin muutoksia henkilöstövoimavarojen ja toimitilojen sijoittumiseen. Kun kysynnän jakautumisesta saadaan kokemusta, kohdennetaan tarvittaessa toimitilojen puitteissa henkilövoimavaroja suosituimmille alueille.

Työparien ja terveysasemien listojen työllistävyyttä seurataan ja arvioidaan erilaisilla mittareilla. Sellaisia potilaita, jotka eivät tarvitse juuri tietyn työparin hoitoa, jaetaan tasaisesti kaikille työaseman työpareille. Tämä tasaa työn kuormitusta. Tarvittaessa muita enemmän kuormittuneen työparin lista voidaan tilapäisestä sulkea. Listautumismallia varten lääkäreille on kehitetty paikallinen virkaehtosopimus, jonka avulla pyritään turvaamaan väestölle lääkäripalvelujen nykyistä parempi ja tasaisempi saatavuus.

30.3.2011

30.3.2011

Valtuutettu Vesikansa

Kiitän apulaiskaupunginjohtajaa vastauksesta. Tässä olen ainakin itse kuntalaisena, kaupunkilaisena seurannut iloisena, että tiedotus on aloitettu oikein hyvin ja ajoissa. Helsinki-infossakin oli siitä jo juttua ja tuntuu, että tämä menee oivallisesti eteenpäin.

Valinnanvapauden lisääntyminen on varmasti toivottua myös terveydenhuollossa ja lisää asiakaskeskeisyyttä. Tietenkin nämä apulaiskaupunginjohtajan listaamat hyvät asiat esim. jonojen poistumisesta tämän listautumismallin myötä kuulostavat erittäin lupaavilta. Haluaisin tuoda kuitenkin sellaisen näkökulman esille, että työyhteisölle tämä varmasti lisää myös erilaista työtapaa. Se, että työllistävyyttä seurataan, on tietenkin hyvä, mutta miten työyhteisö pystyy pärjäämään tilanteessa, jossa esim. tietyt lääkärit tai terveydenhoitajat saavat erittäin paljon potilaita ja toiset eivät. Se vaatii ihan tietynlaista asioiden käsittelyä. Hyvä, jos tätä ollaan jo työستetty ja mietitty eteenpäin.

Hyvä, jos tässä on myös seurantajärjestelmä, koska jatkossa tämä jollain tavalla varmasti tulee vaikuttamaan tähän terveysasemien palveluverkkoon. Toivon, että me valtuutetut saamme tästä myös seurantatietoa, koska sillä on suuri vaikutus siihen, millä perusteella me teemme jatkossa päätöksiä ja minkälaiseen tietoon perustuen.

Kiitos.

Valtuutettu Peltola

Listautumismallin käyttöönotto on oikein hyvä asia, mutta protestoin sitä, että tässä yhteydessä puhutaan kauheasti tästä valinnanvapaudesta, koska meillähän ei tosiasiassa kuitenkaan ole voimavaroja terveysasemilla riittävästi, että ihmiset oikeasti voisivat kauhean paljon valita. Terveysasemien käyttäjillä on kyllä paljon realismiakin, että varmastikaan tätä siirtymistä paikasta toiseen tuskin kauhean paljon tulee esiintymään. Joka tapauksessa niukkuus vallitsee ajanvarauksessa ja ihmiset joutuvat tässäkin mallissa tyytymään siihen, että niitä aikoja on liian vähän. Se on hyvä asia, että nämä jatkuvasti terveydenhoidon palveluja tarvitsevat saavat nyt varmastikin tämän listautumismallin mukana paremman kontaktin omiin työntekijöihinsä, eli lääkäriin ja hoitajaan. Hoitosuhteet saattavat parantua nykyisestä selvästikin, mutta se tietenkin edellyttää sitä, että niitä listoja ei jouduta

30.3.2011

kuormittamaan aivan liikaa eikä myöskään jouduta näitä listautumattomia potilaita hoitamaan aivan liikaa. Resurssit ovat riittämättömiä joka tapauksessa hyvän terveydenhoitotason saavuttamiseksi. Se on valtuuston keskeinen ongelma.

Valtuutettu Peltokorpi

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kiitoksia apulaiskaupunginjohtajalle vastauksesta. Valtuutettu Vesikansa on esittänyt ajankohtaisen ja tärkeän kysymyksen.

Mielestäni ei aina kerro täyttä totuutta pelkästään se, että tuijotetaan niitä määriä, kuinka paljon asiakkaita tietyllä lääkäri-hoitaja-työparilla on, vaan on katsottava myös sitä, minkälaisia asiakkaita heillä on. Pelkkä määrä ei kerro totuutta nimenomaan siksi, että osa asiakkaista käyttää erittäin harvoin tai ei juuri koskaan terveysaseman palveluja, ja sitten meillä on niitä asiakkaita, jotka tarvitsevat apua kuukausittain tai jopa viikoittain. He ovat silloin sille työparille täysin erilaisia asiakkaita ja kuormittavat aivan eri tavalla sitä työparia. Siksi on katsottavakin sitä, että minkälainen on se asuinalue, mutta jatkossa ei pelkkä asuinalueen katsominen riitä, kun vapaa hakeutuminen toteutuu.

Itse pidän tätä vapaata hakeutumista erittäin hyvänä ja kannatettavana, mutta olisin huomauttanut tässä sen, että yksi tärkeä kysymys on myös se, miten terveysasema on julkisen liikenteen avulla saavutettavissa, koska se saattaa myös vaikuttaa siihen, kuinka houkuttelevaa on pysyä edelleen sen oman terveysaseman asiakkaana. Esim. terveysasemapiirin laita-alueilla asuvilla, joiden saattaa olla helpompi liikkua joukkoliikenteen keinoin jollekin toiselle terveysasemalle, niin voi olla sekin syynä, että haluaa vaihtaa terveysasemaa.

Tässä samaan aikaanhan on toteutumassa myös se, että neuvolassa lasten määräaikaistarkastukset muuttuvat osittain. Nyt kun meillä on ollut tämä laajempi tarkastus 5-vuotialla, niin nyt se muuttuu 4-vuotiaisiin, ja tämä asettaa myös neuvolapuolelle jonkin verran haasteita, että miten nyt siirtymäaikana tarkastetaan ne 5-vuotiaat, joille ei ole vielä tarkastuksia tehty ja sitten myös ne uudet 4-vuotiaat, laajemmat tarkastukset tehdään heille.

Valtuutettu Skoglund

30.3.2011

Valtuutettu Vesikansan todella tärkeä kysymys sai seikkaperäistäkin vastausta apulaiskaupunginjohtaja Kokkoselta. Haluaisin silti kiinnittää erityisesti, kun nyt asiakasnäkökulma avautuu lain myötä, haluaisin erityistä huomiota kiinnittää siihen, mitä tämä merkitsee henkilöstön kannalta. Listat ja mallit eivät toimi, jos meillä ei ole ihmisiä tekemässä niitä töitä. Nyt tämän valinnanvapauden myötä tulee työyhteisöissä näkyväksi se tosiseikka, mikä on aina tiedetty, että toiset siellä tekevät enemmän ja paremmin ja tuloksekkaampaa ja laadukkaampaa työtä, ja toiset suorittavat hieman vähemmän laadukkaasti.

Tämä merkitsee haastetta työyhteisöissä työnjohdolle, miten työyhteisössä varustaudutaan näihin asioihin, miten niitä käsitellään ja miten niistä keskustellaan, miten kohtuuttomat kuormitukset huomioidaan. Apulaiskaupunginjohtaja viittasi myös virkaehtosopimukseen. Herää varmaankin kysymys myös palkasta. Se joka paljon tekee, saako hän enemmän? Ja jos valitset jonkun lääkärin, joka on sidottu johonkin työpariin, vaihtuuko terveydenhoitaja samalla? Mitä tämä rikkoutuminen merkitsee? Tämä huoleni on erityinen tilanteessa, jossa tiedämme, että suuret ikäluokat ovat eläköityneet ja eläköitymässä ja jossa muutenkin on riittävästi haastetta meille saada terveysasemille työntekijöitä. Toivon, että erityisesti henkilöstön kannalta asioihin paneudutaan.

Kiitoksia.

Valtuutettu Asko-Seljavaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Vesikansan kysymys on erittäin hyvä, koska toivon, että tämän keskustelun myötä helsinkiläisille selviää yhä enemmän se, että meillä on täydellinen valinnanvapaus kaikkien 26 terveysaseman välillä ensi vappuna, eli siis kuukauden kuluttua. Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonenhan selvitti erittäin ansioituneesti myös tätä listautumismallia, joka on ollut käytössä idän terveysasemilla ja tulee nyt koko kaupunkiin. Potilaille olen aina sanonut, että nyt onkin hyvä listautua mahdollisimman pian, koska parhaat lääkärit menevät päältä pois, että ”jos teillä on pitkäaikaissairaus niin menkää hyvän aika ja listautukaa juuri sille omalle lääkärillenne”. Mutta erikoissairaanhoidosta ei tässä ollut mainintaa, ja haluan kertoa, että todella koko HUS-piiri tulee avoimeksi erikoissairaanhoidon hakeutumisen suhteen, mutta sinne ei voi hakeutua oma-aloitteisesti vaan sen lähettävän lääkärin kanssa yhteistyössä neuvotellen.

30.3.2011

30.3.2011

Valtuutettu Kousa

Kiitos, puheenjohtaja.

Tämä oli tosiaan hyvä ja ajankohtainen kysymys aiheesta, joka tulee hyvinkin konkreettisesti vaikuttamaan aika monien elämään ja ainakin voi parhaimmillaan juuri lisätä sitä palvelun laatua sellaisille, jotka ovat tällä hetkellä tyytymättömiä. Tämä listautumismalli lisää selvästi valinnanvapautta ja yhdessä työparimallin käyttöönoton kanssa toivottavasti johtaa neuvolatyyppiseen toimintaan, jossa työpari ottaa ns. enemmän omistajuutta omien potilaidensa kokonaisvaltaisesti hoidosta ja myös terveydenhoitajan rooli kasvaa ja se ote siinä tulee vielä itsenäisemmäksi ja kokonaisvaltaisemmaksi nimenomaan. Mielestäni on ihan hyvä, että tämä varmasti johtaa jonkinlaiseen sisäiseen kilpailuun. Varmaan tulee näkymään, että jotkut lääkärit ovat suositumpia kuin toiset. Toivottavasti tätä tilannetta seurataan hyvinkin tiiviisti ja näitä tietoja käytetään hyväksi, tarjotaan koulutusta sellaisille lääkäreille, jotka eivät ole ihan yhtä suosittuja. Sitten toisaalta tämä voi myös ahdistusta siellä työpaikalla aiheuttaa, niin pitää huolehtia jollain lailla, että kukaan ei jää yksin, että tässä tarjotaan tukea henkilökunnalle.

Tässä on kuitenkin todellinen huoli sitten taas juuri siitä, että jotkut lääkärit ja jotkut terveysasemat erityisesti tulevat todennäköisesti myymään "ei oota" nopeammin, ja varmaan kantakaupungissa tämä huoli on todellisempi kuin jossain muualla. Suun terveydenhuollon puolellahan meillä on teoriassa vapaa hakeutuminen jo nyt käytössä mutta käytännössä johtanut siihen, että aikoja saa vain muutamilta asemilta hyvin kaukaa. Jos sallitte, ihan nopeasti vielä haluaisin sanoa, että tämä ei myöskään tämä uusi tervetullut muutos ratkaise vielä päiväpäivystyksen ongelmia, että päivystykseen on hyvin vaikea päästä ja siellä helposti ohjataan iltahoidon pariin, niin sitä pitää vielä miettiä.

Valtuutettu Hakanen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

SKP:n ja Helsinki-listojen ryhmä teki viime syksyn budjettikäsittelyn yhteydessä aloitteen siitä, että olisi varauduttu terveydenhuoltolain muutokseen lisäämällä resursseja terveysasemille ja henkilöstöä. Tällainen resurssien lisäys on erittäin tärkeää, jotta terveysasemat eivät

30.3.2011

eriydy sellaisella tavalla, joka lisää palvelujen saatavuudessa eriarvoisuutta. Valitettavasti tämä alibudjetointi terveyspalveluissa jatkui tämän vuoden budjetissa, ja tämän takia lähtökohdat eri terveysasemilla eivät ole yhtäläiset tämän lainmuutoksen voimaan tullessa. Alibudjetointia jatkaa myös kaupunginhallituksen maanantaina hyväksymä ensi vuoden budjettiraami.

Ilmettelen sitä, että niidenkin ryhmien edustajat, jotka täällä nyt puhuvat resurssien lisäämisen tarpeesta, olivat kaupunginhallituksessa yksimielisesti hyväksymässä budjettiraamin, joka reaalisesti laskettuna vähentää mm. terveydenhuollon peruspalvelujen resursseja, ja vieläpä kokouksessa, joka juuri tätä kyseistä budjettiraamipäätöstä ennen oli vahvistanut viime vuoden tilinpäätöksen, jossa on satojen miljoonien ylijäämä. Toivoisin tältäkin osin sanojen ja tekojen vastaavuutta, kun puhutaan palvelujen resursseista.

Kaupunginvaltuuston varapuheenjohtaja Hiltunen

Arvoisa puheenjohtaja.

Kysyn apulaiskaupunginjohtaja Kokkoselta, kun asukas, potilas valitsee uuden terveysaseman, niin seuraavatko hänen potilas-/asiakaskertomuksensa tiedot häntä samalla tavalla? Ovatko Helsingin kaupungin terveystoimen sisäiset tietojärjestelmät yhteensopivia, eli toimiiko potilasarkisto ja siirtyvätkö mukana myös erikoissairaanhoidon tiedot potilaan kohdalta?

Sitten vakava toivomus: Toivon, että Helsingin terveystoimi ottaa kämmenelle sen selvityksen, joka on tehty terveystoimistossa ansiokkaasti, eli terveyserojen kasvu on todettu ja sitä on alueellisesti selvitetty. Nyt tulisi joka tapauksessa terveystoimen ryhtyä positiiviseen lisäpanostukseen niillä alueilla, niissä terveyskeskuksissa, joissa tällä hetkellä on ylikuormitusta ja ehkä väestön tarpeet muita alueita vankemmat ja rankemmat.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja, valtuustotoiverit.

Valtuutettu Hiltusen puheenvuoroon on hyvä syöttöön vastata, nimittäin tässä on asian ehkä oleellisin ydin. Tämä on erittäin hyvä tämä ajatus vapaasta siirtymisestä terveyskeskusten välillä, mutta me tiedämme

30.3.2011

hyvin, että koska alueilla on erilainen saatavuus lääkäripalveluilla, se suurin siirtymisen syy tulee olemaan se, että sitä aikaa omalta asemalta ei saa. Tästä seuraa sitten se, että ihmiset alkavat jakaantua eri paikkoihin vähän sen käsityksen mukaan, missä niitä tiloja on. Meille tulee paljastumaan aika pian se, että niitä palveluja tasaisesti jaettuna kaupunkiin on liian vähän, jolloin ruuhkautuvat kaikki asemat, kun nyt ovat ruuhkautuneet ne asemat, joissa on ollut erityinen kriisi päällä tai paikoista niukkuustekijä.

Eli meidän pitäisi oikeastaan samanaikaisesti, toisin kuin kuultiin apulaiskaupunginjohtajan puheesta, meidän pitäisi nyt jo, kun tiedetään kysynnän erot, tarpeiden erot eri alueilla, kun toisilla alueilla käytetään suhteessa väestöpohjaan paljon enemmän yksityisiä palveluita ja työterveyshuoltoa ja vielä keskimäärin näillä alueilla ihmiset ovat terveempiä kuin toisilla alueilla. Näiden köyhien alueiden resurssien vahvistaminen pitäisi tehdä samanaikaisesti, koska muuten sieltä köyhiltä alueilta, joissa lääkäriaikaa ei saa, väki lähtee sankoin joukoin hakemaan sinne, missä luulee niitä aikoja olevan. Silloin tapahtuu se, että ihmiset juoksevat vapaiden aikojen perässä pitkin kaupunkia ja samaan aikaan järjestelmä menee tukkoon. Meillä kestää aika kauan, ennen kuin se ikään kuin liikkuvan aineksen asettuminen oikeille aloille ja tasaantuminen, me hukkaamme vain aikaa tässä, kun me tiedämme etukäteen, että tässä systeemissä on nimenomaan tämä tekijä.

Se liikkuvuus tulee olemaan erityisen hyödyllistä sitten, kun nämä paikat ovat tasa-arvoisessa tilanteessa, koska silloin ne syyt liikkua paikasta toiseen ovat käytännölliset ja järkevät ja se on suhteellisen vähäistä siihen kokonaismäärään nähden. Mutta nykyisessä tilanteessa se tulee olemaan tosi isoa ja johtaa satunnaisesti ruuhkien kasaantumiseen sinne, missä ihmiset ajattelevat, että ehkä tuolla Eirassa nyt on tilaa, lähdetään tänne keskiselle alueelle, mennään sinne. Ja sitten se onkin yhtäkkiä täysi itähelsinkiläisiä. Eivät siitä hyödy sen enempää eiralaiset kuin itähelsinkiläisetkään.

Valtuutettu Anttila

Arvoisa puheenjohtaja.

Edellisiin puheenvuoroihin on hyvä jatkaa, koska tästä terveysasematyön kehittämisestä nimenomaan on tässä asiassa kysymys: millä tavalla terveysasema palvelee ja etenkin, miten asukas voi päästä myös päivystysajan eli virka-ajan mukaiseen päivystykseen omalle terveysasemalleen? Pari ihan henkilökohtaista kokemusta viime

30.3.2011

aikoina, jotka minusta osoittavat sen, että huolimatta tämänytyypisistä järjestelmän kehityksestä pelkään, että kovin paljon kehitystä ei tapahdu ainakaan nopeassa ajassa, ellei tähän kehittämistyöhön ole paneuduttu. Jos lääkäreiden työaikojen suunnittelu on niin, että annetaan viikoksi kerrallaan lääkäreiden työajat muulle henkilökunnalle tai niin, että esim. oman akuuttiajan varaamisen aika, lääkäri ilmoittaa vasta saman päivän iltapäivällä, että mitkä olivat hänen sen päivän akuutit aikansa.

Eli kokonaisuudessaan lääkäreiden työajan ja työkäytäntöjen kehittäminen niin, että siinä olisi viikkoja eteenpäin nähtävissä ne työsuunnitelmat, millä tavalla potilaita voidaan vastaanottaa, on ehdottomasti tämän onnistumisen keskeinen edellytys.

Toiseksi kysyisin, miten tässä yhteydessä ollaan ajateltu myös sähköisen asioinnin kehittämistä? Mikä on se kaupungin kehittämistilanne tällä hetkellä sähköisessä asiointissa niin, että siihen liittyy myös vuoropuhelua?

Apulaiskaupunginjohtaja Kokkonen

Arvoisa puheenjohtaja.

Kiitän rakentavasta keskustelusta. Tässä oli itse asiassa loppujen lopuksi aika vähän sellaisia kysymyksiä, jotka liittyvät suoraanaisesti tähän valtuuston kysymykseen. Totean vielä sen, että tässä listautumismallissa on yhteisvastuullinen toimintatapa tietyllä tavalla. Ensinnä kohdennetaan aikoja omalääkärille ja omahoitajalle, eli tälle työparille. Mutta sitten annetaan toissijaisesti aika saman aseman toiselle lääkäri-hoitaja-parille, jos omalle lääkärille ei ole aikoja tai ne ovat loppuneet. Loput potilaista, jotka pyrkivät sille asemalle, hoidetaan yhteisvastuullisesti, täysin toisin kuin mikä aikaisemmin on ollut työtapa.

Tämä on nyt johtanut tähänastisten selvitysten mukaan siihen – täällä paljon kannettiin huolta henkilöstön jaksavuudesta ja viihtyvyydestä – että rekrytointi on jonkin verran helpottunut uuden työparimallityöskentelyn myötä ja aikoja on näyttänyt löytyvän helpommin. Ajanvarausprosessi on helpottunut ja läpivirtaus on ollut parempaa kuin aikaisemmin, ja kustannukset eivät kuitenkaan ole nousseet, vaikka palkkiot per hoidettu potilas ovat hieman kohonneet.

Sitten mitä tulee tähän listautumiseen tietyille parille, kun siitä kannettiin

30.3.2011

huolta, kuinka nopeasti listat ovat täynnä, niin silloin kun tuossa alkuvaiheessa 30 työparilla kokeiltiin, niiden lista jouduttiin tilapäisesti sulkemaan, mutta niissähän tapahtuu eloa koko ajan. Sitten suuri yllätys oli se, että eräällä pilottiasemalla oli varsin suuri määrä potilaita, jotka eivät halunneet listautua tietylle työparille vaan halusivat vain listautua asemalle ja jättivät sen täysin avoimeksi. Eli myös potilaat haluavat tiettyä joustoa ja ymmärtävät sen, että välttämättä kaikissa tapauksissa aina ei ole tärkeää, että pääsee saman lääkärin vastaanotolle. Silloin kun potilailla on tiettyjä kroonisia sairauksia, pitkäaikaissairauksia, se varmaan on ihan järkevää, että sama lääkäri hoitaa heitä jatkuvasti, mutta monella saattaa olla tarpeita, jotka silloin tällöin akutisoituvat ja ei ole välttämättä tarpeen hoitaa yhtenäisesti.

Sitten täällä oli joitakin kysymyksiä, esim. terveystietojen siirtyminen, niin Helsingin on, Helsingin terveysasemat on yksi rekisterinpitäjä, täällä kyllä asemien välillä tiedot siirtyvät. HUSin tietojen siirtyminen tapahtuu Navitaksen kautta tietyllä tavalla, että se ei maailman yksinkertaisin asia tälläkään hetkellä ole, mutta tietoja pystytään siirtämään.

Terveyserojen kaventuminen ja positiivinen diskriminointi, sitähan meillä on jo pitkään kaupungissa noudatettu, eli tietyt alueet ovat olleet paremmin resursoituja kuin jotkin toiset alueet. Tässä pilotissahan olivat nimenomaan Kivikko ja Kontula mukana, jotka ovat näitä PD:n alueita olleet jo alun perinkin.

Sähköisen asioinnin kehittäminen on, siinä monenlaista on tapahtunut ja monenlaista on tapahtumassa, mutta täytyy todeta, että me olemme osittain tämän valtakunnallisen kehittämisen pyörteissä tässä. Meillä juuri tänään oli kaupunginjohtajan johtama neuvottelu, jossa kaikkien hallinnonalojen yli katsotaan näitä sähköisiä tietojärjestelmiä ja katsotaan, mitä kaikkea täällä kaupungissa pitäisi pikaisestikin tehdä, mitä voidaan tehdä. Ja alustavien kaavailujen mukaan, kun olen näitä taustamuistioita lukenut, näyttää siltä, että nimenomaan sosiaali- ja terveydenhuoltoa monet pitävät erittäin tärkeänä nopean kehittämisen alueena.

30.3.2011

66 §

Esityslistan asia nro 4

ELÄINTARHAN JOHTOKUNNAN JÄSENEEN SEKÄ TERVEYSLAUTAKUNNAN,
SOSIAALILAUTAKUNNAN, OPETUSLAUTAKUNNAN JA SEN SUOMENKIELISEN JAOSTON
VARAJÄSENEEN VALINTA

Valtuutettu Kari

Kiitos, puheenjohtaja.

Eli valitaan eläintarhan johtokuntaan varsinaiseksi jäseneksi nykyinen varajäsen Marko Ronkainen ja hänen varajäsenekseen Viljami Kankaanpää.

Valtuutettu Bergholm

Arvoisa puheenjohtaja.

Esitän, että Sara Paavolaisen varajäseneksi siirtyy Jukka Järvinen, joka tähän saakka on toiminut Terhi Mäen varajäsenenä, ja uudeksi varajäseneksi, eli nimenomaan Terhi Mäen varajäseneksi, valitaan Päivi Seila.

30.3.2011

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO
HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Minerva Krohn

puheenjohtaja

ordförande chef beslutsberedningsenheten

Tiina Teppo

päätösvalmisteluyksikön päällikkö

Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:

Protokollet justerat och godkänt:

Seija Muurinen

kaupunginvaltuutettu

stadsfullmäktigeledamot

Osmo Soininvaara

kaupunginvaltuutettu

stadsfullmäktigeledamot